

Medlems Betragtning, at Regjeringsfor-
slagets Bestemmelser ville i og for sig være
lige bethdende med et Forbud. Det frem-
sætte det ærede Medlem meget tydelig, og
jeg anser det ogsaa for at være ganske kor-
rekt. Jeg vil ikke sige, at det Synspunkt,
hvorfra han saa det, alene er bestemmende
derfor. Han sagde nemlig, at Kunstsmørret
lever kun, eksisterer kun i Kraft af en Illu-
sion, i Kraft af dets Lighed med Smør, og
saa snart denne Illusion borttages, saa
snart denne Illusion brister, falder Kunst-
smørret bort af sig selv, og saa eksisterer det
ikke mere, og derfor, sagde han: Da Re-
gjeringsforlaget tager denne Illusion bort,
vil det sige det Samme som, at Kunstsmørret
falder bort. Jeg vil derom kun sige, at jeg
tror ikke, man har ganske Ret i denne Be-
tragtning af Spørgsmaalet om Tilbøielig-
heden til Forbrug af Kunstsmør kun fra
Illusionens Standpunkt. Den høitærede
Indenrigsminister sagde derom, at denne
Tilbøielighed, dette Ønske om at forbruge
Margarin beror kun paa den honnette Am-
bition, og det ærede Medlem fra Veire [Hol-
stein-Ledreborg] sagde derom i Gaar, at naar
man forlangte, at Folk skulde give Afkald
derpaa, var det kun at forlange, at de skulde
give Afkald paa en vis Behagelighed med
Hensyn til at kunne præsentere det, der smø-
res paa Brødet ved Aftensbordet, i Smørs
Stikkelse. Jeg vil dertil sige, at jeg tror
ingenlunde, at den honnette Ambition er en
Luxusartikel, der er forbeholdt de velhavende
Folk. Den honnette Ambition spiller en
Rolle i alle Samfundsklasser, den har sin
Betydning; alle Mennesker sætte Pris derpaa,
og jeg vil finde det meget ubilligt, selv om
det virkelig var saa, at Tilbøielighed til at
forbruge denne Vare egentlig hvilede paa
honet Ambition, om man ved Lovbestem-
melser vilde sige, at Tilfredsstillelsen af hon-
net Ambition skulde være et Monopol for de
Velhavende. Det er allerede, tror jeg, ytret
fra anden Side, at en fattig Mand, der
gaar til sit Arbejde med sit Smørrebrød,
har en Følelse af nogen Genertid ved at
sidde mellem andre Arbejdere og skulle vise
dem, at han ikke har saa fint Paalæg paa
sit Brød som de Andre. Det er trykkende,
og derfor undgaar han det saa vidt, det er
ham muligt og kjober saa hellere den dyrere
Vare, Smør, for at være fri for dette Tryk.
Det samme bliver Tilfældet, naar Fattig-
mands Børn gaa i Skole; da skulle de have
deres Veste med Smørrebrød i. Man siger
til dem: I saae nødes med noget Andet,
enten usfarvet Margarin eller noget Fedt.
Ja, saa klage de Børn sig, de skamme sig
for deres Kammerater ved at skulle vise det

frem. Virkningen vil være den, at Forældrene
sige: Saa faae vi ofre de Penge til
dem for ikke at sætte vore Børn i den Stil-
ling, at de have en Følelse af Skam. Man
kan sige, det er Noget, man maa kaste bort,
og det er en uberettiget Følelse, men de fin-
des, og det kan ikke nytte at ville gennem
Lovgivningen indlade sig paa at opdrage
Folk. Hvad det dreier sig om er, om Virk-
ningen bliver den, at der faktisk forbruges
den ene eller anden Vare, og Følgen vil af
Hensyn til den honnette Ambition være den,
at de komme til at kjober det dyrere Smør
og ikke det usfarvede eller ublandede Margarin.
Det er saa længe man kun ser det fra
Illusionens Standpunkt, fra den honnette
Ambitions Synspunkt. Men jeg paastaar:
Der ligger deri noget Mere. Det nytter ikke
tror jeg, at man opstiller en Sammenligning og
foretager kemiske Beregninger om Næringsvær-
dier i og for sig af Smør, Fedt eller Margarin
eller andre Blandinger, thi i og for sig er den
Næringsværdi, disse Stoffer have, ikke stor
i den indskrænkede Maalestok, hvori de
bruges. Det er ikke det, der spiller den væ-
sentligste Rolle. Nei, deres Værdi bestaar
i at gjøre den grove Mad mere smagende;
deres Værdi bestaar i, at de saae det grove
Brød til at glide ned, og derfor er deres
Værdi væsentlig bestemt af den Smag, de
have, deres Aroma, deres Lugt og endelig
ogjaa af deres Udseende i det Hele. Vær-
dien bestemmes af disse Stoffers Appetit-
lighed i det Hele, derpaa beror det aldeles
overveiende, og derom kan der ikke være
dette Meninger, ved Appetitligheden af
Kunstsmør, Margarin, væsentligst beror paa
de Egenstaber, som Regjeringsforlaget vil
berøve det. Det ærede Medlem fra Njøge
(Hørup) gjorde da gjældende, at vi burde
søge at gjøre vort Land til et rent Land,
thi, siger han, vi kan slutte det af den
Fremgangsmaade eller det Valg, en Hus-
moder herhjemme vilde gjøre, naar hun skulde
indkjøbe Smør, saa vilde hun søge den But-
tit, hvor de kun handlede med den Vare, og
ikke den, hvor der ved Siden af handlede
med Margarin. Jeg vil derimod sige, at
jeg tror ikke, at Husmoderen herhjemme,
dersom hun i sin Husholdning havde Brug
for begge Dele, dersom hun skulde kjober
baade Smør og Kunstsmør, vilde foretrække
det Sted, hvor hun kunde faae den ene
Vare, men vilde foretrække den Buttit, hvor
hun kunde faae begge Dele efter sin Smag
og sit Valg, og det Samme er Tilfældet for
Englands Bedkommende. Sagen er, at Eng-
land ikke nu udelukkende søger Smør, men
tillige Kunstsmør, Margarin, og det i en
overordentlig væsentlig Maalestok. Jeg be-